

כתב תביעה נגד הגורמים האחראים בטביעת הילד בטיול

למים, הטביעה והפינוי. התובעים מודים כי אינם יודעים ואינם יכולים לדעת מהן הנסיבות המדויקות אשר גרמו למות המנוח. עם זאת נמצא בחוק הסעיף המסביר שיש מקום לתביעה מעין זו בסעיף 41 לפקודת הנזיקין. התובעים צירפו לכתב התביעה את דו"ח ועדת הבדיקה אשר הוקמה בידי מנכ"ל משרד החינוך דאז, הוועדה, כך מציינים התובעים בכתב התביעה, מצאו כי הנתבעים אחראים ברשלנותם למות המנוח. התובעים אינם מציינים את הנזק שנגרם בגין המוות והם משאירים זאת לשיקולי בית המשפט, " לפסוק פיצויים עונשיים שיש בהם לבטא את חומרת מעשי ומחדלי הנתבעים, את חומרת התוצאה- אבדן חי ילד, את ההיבטים הציבוריים החמורים הנובעים מכך, ואת עצמת הנזק הטראגי שנגרם לתובעים. טרם הוגש כתב הגנה ע"י מי מהנתבעים".

כאמור מדובר מקרה טראגי שהתרחש בעת טיול לגולן אליו יצאו תלמידי בית הספר אורות לפני כשלוש שנים.

אל בית משפט השלום בירושלים הוגשה באחרונה תביעה בעקבות מותו הטראגי של משה איילו ז"ל, תלמיד בבית הספר אורות בנים, אשר טבע למוות בעת טיול שנתי ברמת הגולן בעת שהיה בכיתה ו. האירוע התרחש לפני כשלוש שנים. התביעה היא בגין מעשי רשלנות ומחדלים שליוו את התנהלותם של האחראים על הטיול ועל התובע למן תכנון הטיול דרך היציאה אליו ועד לסיומו הטראגי. את התביעה הגישו משרד עורכי הדין יאיר מאק ואו איתמר כהן מירושלים.

הנתבעת הראשית היא מדינת ישראל, משרד החינוך, ואחריה רשומים עוד מנהל בית הספר באותה תקופה, האחראי על הטיולים, בית הספר אורות בנים, המדריכה של הטיול ומדרשת הגולן בה שימשה המדריכה. ע"פ כתב התביעה מיוחסים מעשי רשלנות לכל אחד מהגופים והאישים הנ"ל.

התובעים מפרטים בכתב התביעה את נסיבות האירוע מבלי לדלג על שום פרט בטיול בין היומיים, כולל התנהגותם של הילדים, הכניסה